

מאמר

סיפור אישי [?] בן הזקונים שלנו

"בן זקונים"- תינוק אשר בא לאוויר העולם כאשר אחיו גדולים ממנו בעשר שנים לפחות והוריו אינם כה צעירים.

אמירה הייתה אם לשתי בנות בתחילת גיל ההתבגרות. חייה זרמו להם בנעימים. ההרמוניה המשפחתית הייתה מושלמת. אבל בכל פעם שראתה תינוק של שכנה או של חברה ליבה

נצבט. היא הרגישה "זקנה" ברמה מסוימת. בינה לבין עצמה הרהרה, האם לא אזכה עוד לשמוע צחוק של תינוק בביתי ? האם לא אלד יותר? יש לי עוד המון אהבה להעניק ליצור קטן וחמוד, מדוע שאסתפק "רק" בשתי בנות ?

וכך קרה שלקראת גיל 40 אמירה יצאה לדרכה עם הריונה השלישי. ההיריון מילא אותה בשמחה אדירה. לא קל היה לה הפעם להשיגו, בניגוד להריונות הקודמים עם בנותיה. כאשר נתבשרה שמדובר הפעם בבן, הייתה השמחה אף גדולה שבעתיים. קניית הבגדים, הבקבוקים, המיטה והשידה לכבוד התינוק מלאו אותה התרגשות עצומה. עוד מספר חודשים והיא תאחז בתינוק קטן וזעיר, עם ריח העור הטרי והמתוק לו כה ציפתה.

מצד שני, לפתע נתחוויר לה כי היא עתידה להיכנס לתקופת אי וודאות גדולה בחייה. לאחר שהתא המשפחתי התקבע על 4 נפשות, ונוצרה דינמיקה יציבה ובריאה בבית עתיד המצב להשתנות באחת. מה חשבה לעצמה כאשר ייחלה לתינוק ? מה צפוי עתה ? היא החלה להיות טרודה באין ספור מחשבות.

סוף דבר: אמירה החליטה לקחת אחריות ולהתייעץ עם אנשי מקצוע. היא הייתה חייבת מענה על כל השאלות שהטרידו אותה בעניין כה מהותי. היא מצאה סדנה של קבוצת הורים שעסקה בדיוק בעניין הורות לבן זקונים. השאלות הרבות שהטרידו אותה מצאו תשובה והרבה מעבר לכך.

בקבוצה מצאה אמירה הרבה תמיכה, ביטחון בהורות שלה וכלים להתמודדות עם מצבים שונים. ההורות החדשה שהגיעה נתנה לה הזדמנות לתקן שגיאות שעשתה בעבר עם בנותיה בשעת גידולן כאשר הייתה צעירה יותר. כאשר הגיעה תקופת גיל ההתבגרות של בנותיה הצליחה אמירה ליהנות ממנה, לשמור על יחסים טובים ופתוחים, ולגרום לאווירה מצוינת בבית שבזכותה גדל התינוק הקטן והפך לכובש לבבות באופיו הנוח, בעצמאותו וביצירתיותו השופעת.